

Ferhat Erođlu

Göçenlerin Ardı
Kapı Duvar

Öykü

İÇİNDEKİLER

Lamia Hanım'ın Cinleri	9
Göçenlerin Ardı Kapı Duvar.....	25
Emanet.....	45
Karaltı	57
Mikser... Salça... Keşke Paramız Olsa...	71
Atom	81
Beşinci Grup	95
Su.....	113
Kaynakçı.....	121

Lamia Hanım'ın Cinleri

Lamia Hanım sabah namazını kıldıktan sonra evin dış kapısını açıp duasını okudu. Güneşin ilk ışığıyla birlikte evin kısmetinin kapıya geldiğine inanırdı. Bu yüzden her gün ezanla uyanır, namazını kılar, tespini çeker, uzun uzun dualar okur, güneşi beklerdi. O sabah da her sabahki gibi evin kısmetini geri çevirmedi, kapıyı açtı ve kıvıldanan buruşuk dudaklarıyla bu yetmiş küsur yıllık düzenli misafirini salona buyur etti. Duasını bitirip âmin demiş ve ellerini yüzünden çekmişti ki her zaman kapıda duran eski yeşil terliklerinin sağ tekinin yerinde olmadığını gördü. Gördüğü anda da sırtından kalçasına koşturan ürkek ve aceleci karın-caların vücuduna yaydığı ani korkuyla sendeledi. Kapıyı kapatıp kendisine sakinlik telkin ettikten sonra duyduğu saat tıkırtısıyla bayram namazı vaktinin yaklaşmakta olduğunu hatırladı. Elli yedi yıllık kocası emekli Albay Esat Bey'i uyardırmak üzere duvarlarına yılların uyku sıcaklığı sinmiş yatak odasına girdiğinde sırtındaki ürpertinin tatlı bir serinliğe dönüştüğünü hissetti.

“Uyan Esat Bey, bayram günü camide yer bulamazsın.”

Esat Bey'e beynamaz bile denemezdi. Namaz kılmayı pek, hatta hiç sevmezdi. Ama yetmişinden sonra en azından bayramlarda ve cenazelerde Lamia Hanım'ın dindarlığına boyun eğmeyi kabullenmişti. Yatakta sol yanına

dönüp şikâyetçi iniltilerle biraz nazlanınca Lamia Hanım yeniden seslendi:

“Esat Bey, kalk artık. Üç harfliler kapıdan yine terliğimi alıp götürmüşler. Kimbilir kimin kapısına bırakmışlardır.”

Lamia Hanım yaklaşık bir aydır apartmanda yerleri de-
ğiştirilen terliklerin ve ayakkabıların izini sürüyordu. Bu o kadar sık ve karmaşık şekilde yaşanıyordu ki zemin katta oturan komşusunun terlik tekinin çatı arasında bulunduğunu, alt kat komşusu Nezahat Hanım’ın işlemeli babetinin Esat Bey’in sokak ayakkabısının yanına getirilip bırakıldığını, Esat Bey’in kapıdan kaybolan ayakkabı tekinin birinci katta küçük Yusuf’un terliğinin yanından çıktığını, Yusuf’un terliğinin ise Nezahat Hanım’ın babetinin içine tıklandığını aynı gün içerisinde görebiliyordu. Bu yüzden aklını apartmanda dolaşan cinlere takmış, evde yalnızken kapıyı pencereyi çekinerek açar, akşamları kömürlüğe inemez, geceleri Esat Bey tuvalete bile gitse karanlıktan korkar olmuştu. Esat Bey yattığı yerden doğrulurken, yine cin sayıklayan karısına artık ezberlenmiş ve hükmü çok eskilerde kalmış bir sinirle söyledi:

“Şu sakalı bitli boynuzluların palavralarına inanma artık Lamia Hanım. Emekli Albay Esat Bey’in karısısın. Saçındaki aklardan utan. İnsan görmediği şeyin varlığına inanır mı?”

Lamia Hanım oralı olmak istemedi ama baktı ki Esat Bey söylenmeye devam edip camiye gecikecek, sözünü kesti:

“Esat Bey, Esat Bey, yeter artık dinden çıktığın. Bunca yıl senin rakını çektik. Yetmişinde bulabildin caminin yolunu, o da ben uyandırırsam bayramdan bayrama. Hem senin o dalga geçtiğin şeyler mukaddes kitabımızda da geçiyor. Var onlar. Bir gün tek tek değil orduyla karşına dikilirlerse görürsün.”

“Buyursunlar,” dedi Esat Bey gömleğinin düğmelerini iliklerken, “alay komutanları da ben olurum, böööövvvv, *kah*

kah kah". Lamia Hanım'dan çıkan "Aaayyy!" çığığı komşuları uyandırmaya değılse de Esat Bey'i güldürmeye yetti. Kahkahalar atarak kapıdan çıkıp gittikten sonra Lamia Hanım kendi kendine söylendi:

"Sen git babandan kalan paraları yedirdiğın şıllık hanendeyi korkut cenabet herif. Muşmulaya dönmüştür senin gibi. Tabii gebermediyse. Nasıl da inek edip sağdı seni, kollarına nah buralara kadar bilezik aldırđı, çocuklarının düğününü yaptırdı. Cebinle belin takatten düşünce de attı başından. O kenar mahalle sidiklisinin kokak koynundan kalkıp geleydin de gençliğimde *bööövvvv* diyeydin. Bunak herif, ayyaş herif! Yediğın boklar yetmiyor, bir de dini inkârdan geliyorsun. Şu mübarek günde bile beni bir kamyon günaha soktun."

Söylenmeyi sürdürecekti ama aklına gelenin telaşıyla Esat Bey'i bahçede yakalamak üzere balkona koştu.

"Esat Bey, Esat Bey abdest almadın."

Esat Bey arkası dönük halde, "Adam sen de!" dercesine kolunu salladı ve usul usul yürüyerek bahçeden sokağı çıktı.